

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Sartago.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

*C*oris concavitas, per quam spiritus ultro citroque combeat. Columella scrobem Clibano similem fieri monet, ut imus quam summus sit patentior, quo radices latius evagari possint. Ex hac itaq; forma nonnulli Prophetarum scripta Clibano similia dicunt, quæ plus habeant in recessu, quam ore summo polliceantur,

DE SARTAGINE. CAP. X.

Est & Sartago ab hieroglyphicis hujusmodi non absimilis: nam eodem pene significato facti: um Deo facturi, quædam in sartagine frigere jubemur.

RESIPISCENTIA. CAP. XI.

*C*libani &
*S*artagine
*D*ifferentia.
*J*oan. 6.

Ea tamen differentia, quod in Clibano tacitæ conscientiæ stimulus adurit, in sartagine culpam agnoscimus, eamq; nosmetipso incusando ream facimus, quasq; mereri nobis videmur penas, ultro depositimus, & modo hunc, modo illum errorem sollicita repetitione versantes animo, qui faciendi ratio nobis reliqua sit, agitamus. Alii rem eo tradunt, ut Prophetarum oracula toto mensis ardore versanda submoneant: inde enim fieri, ut repetita sapientia, & inter se congregata, facile intelligi & explicari possint: ut hinc eam saltem quæ ad mores pertinet doctrinam afferquamur. Alio vero modo Sartago apud Hesychium accidit pro cruce Christi: siquidem cibus, qui prius ineptus erat ad mandendum, simulatque sartagini fuerit incoctus, mandi potest: ita corpus Christiane quæ pateretur, si foret eius exponendum, ut ipse de se sape futurum ajebat, abominabantur humanæ aures, respondebantque omnes: *Durus est hic sermo: quomodo potest hic corpus suum apponere ut mandetur?* Post crucem vero patefactum est, id divino munere dispensationeque fieri posse: nam tum illud mysterium in Christi passi commemorationem institutum est.

DE CRATICULA. CAP. XII.

Craticula tota prorsus Hebræorum esse videtur: sed enim Cyrilus hieroglyphicum in ea agnoscit Agyptiacum.

IRA. CAP. XIII.

Ait enim eam subiecto igni, & corde superimposito, furoris & indignationis apud sacerdos: los indicium fuisse, ut ex eo scilicet cordis bile succensi excandescientiam ostenderent.

POENITENTIA. CAP. XIV.

*P*oenitentia
Vera indi-
cia.
*D*icit Laurentius
mar-
tyrium.

Nostri hoc sanctius intellexere, qui Craticulam poenitentia signum posuere (licet vero multo Theologorum dictata sectanti, eorum interdum vocabula usurpare) non tamen hinc tacitum mentis exultationem intelligentes, sed amaritudinem conscientiæ minime simulatam, manifestissimis vero conspicuam argumentis: quippe ubi lucu, lacrymis & lamentatione conficimus obea, qua nequierer, improbe atque inique patraverimus: unde mox fletus ex intimo cordis fonte pro tempore carnem maceret, jejunia debilitet, abstinentia communiat, atque arescat. Hæc enim est illa in propatulo posita sui conflictatio, quæ succensos divini amoris igne carbones omnibus ostendit, exemplumque aliis praebet, qua se quis ratione possit abnegare. Hinc nonnulli quos ardens invitat ad æthera virtus, non flagrantem modo animum præse ferunt, verum & corpus ipsum tormentis projectare non dubitant. Talis olim piissimus Laurentius fuit, qui dum edaci corpus igne torreteretur, longe magis animo in ipsius Christi amorem accendebar, sacrificiumque Deo sanctum & immaculatum interius cor, exterius corpus, in vera craticula ustulatus offerebat. Neque tamen sum nescius Adamantius hæc, quæ de craticula dicta sunt, ad Divine lectionis inquisitionem adducere: cum ea scilicet ardentissimo studio constet, que nullo obtecta velamine unicuique sunt intellectu pervia, cujusmodi scilicet est sensus, quem Historicum Theologi nominarunt. Quia vero ratione craticula Christi mortem & resurrectionem significare possit, apud Hesychium videndum, Leviticus, eo loco: *Si autem in craticula fuerit sacrificium,*

CON-